

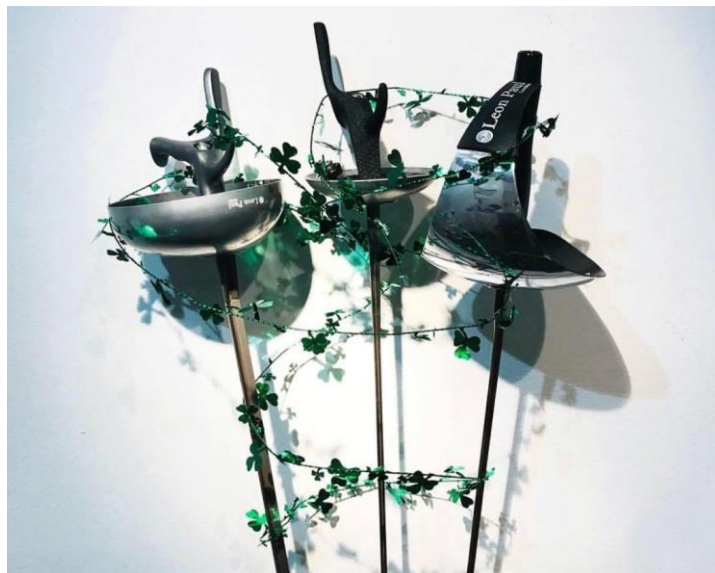
اعتبار کدام یک از سلاح های شمشیربازی بیشتر است؟

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۸/۱۱/۲۷)

یکی از سؤال های متداول بین والدین شمشیربازها این است: **"در بین ۳ اسلحه شمشیربازی پرستیژ کدام سلاح بیشتر است؟"**

می شود گفت که این یک سوال منطقی است، زیرا این افراد اطلاعات آنچنانی در مورد شمشیربازی ندارند، بنابراین آنها در تلاشند تا درباره چیزی که برای آنها ناآشناست آگاه شوند. آنها می دانند که در شمشیربازی سه سلاح مختلف وجود دارد و فرزندشان مجبور است یکی از آنها را انتخاب کند. آنها می خواهند فرزندان خود را در جهت صحیح راهنمایی کنند، اما به هیچ وجه نمی دانند که چگونه این کار را انجام دهند. بنابراین آنها سؤالاتی را مطرح می کنند که برای خودشان پرمعنی است. و چنین سوالی برای آنها مهم به نظر می رسد.

راستی کدام یک از سلاح های شمشیربازی پرآوازه تر است؟ ایه، فلوره، یا سابِر؟ کدام یک از این اسلحه ها اعتبار بیشتری دارد؟ این سوال بسیار مهمی است که باید پاسخی برای آن وجود داشته باشد! زیرا افرادی که به تازگی وارد شمشیربازی می شوند می خواهند درک خاصی از این موضوع داشته باشند.

ارائه دلایل روشن و کاملاً جدید و متفاوت

وقتی کسی این سؤال را از من می پرسد، همیشه با یک سؤال به آنها پاسخ می دهم.

"برای شما پرستیژ کدام یک بیشتر است، شنای صد متر آزاد، یا صد متر پروانه؟ در دو و میدانی، پرش طول پرآوازه تر است، یا پرش ارتفاع؟ در زمینه غیر ورزشی: کدام یک معتبرتر است، پیانو یا ویولن؟"

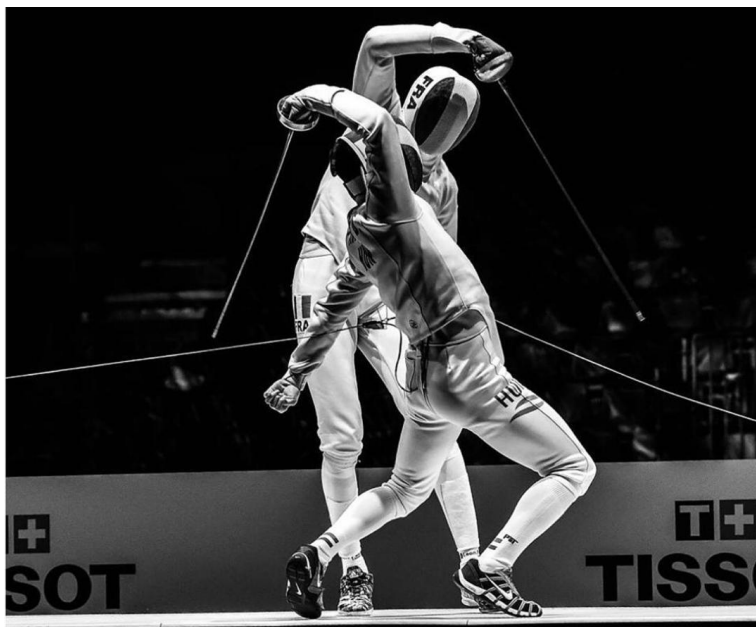
ضمن اینکه نمونه های زیاد دیگری نیز وجود دارد. واقعیت این است که چیزی به عنوان پرآوازه ترین وجود ندارد. رشته های مختلف یک ورزش دربرگیرنده یک موضوع کلی هستند با اندکی تفاوت. و همه آنها ارزشمند هستند، زیرا هر یک از آنها به شیوه ای خاص در حد خودش بی نظیر است. آنچه فلوره، سابِر و ایه را متمایز می کند این نیست که یکی از دیگری بهتر است. آنچه آنها را متمایز می کند اندکی تفاوت های ظریف است که بین آنها وجود دارد. هیچ ویژگی خاص قابل توجهی که یکی از آنها را بهتر یا بدتر از دیگری کند، وجود ندارد.

این ویژگی در مورد هر یک از ورزش های المپیکی که این نوع تنوع را دارند، صدق می کند. آنها با توجه به مجموعه ای تحولات تاریخی توسعه پیدا کرده اند، و در طی دهه های متمادی از درون یک ورزش پا به عرصه وجود گذاشته اند. راستش را بخواهید، اکنون هیچ کس به این تفاوت ها اهمیت نمی دهد. ضمن اینکه این تفاوت ها ارزش این ورزش ها را بالا برده است، تنوع هایی که به ما امکان می دهد تا به اکتشاف نیازهای خود بپردازیم و خلاق باشیم. در چهارچوب شمشیربازی، سلاح های مختلف هر کدام به شیوه خاص خود زیبا و شگفت انگیز هستند. و علی رغم تفنن و ویژگی های خاص موجود بین رشته های مختلف، ما همه جزء یک ورزش هستیم. این تقریباً در مورد همه ورزش های المپیکی که این گونه هستند صدق می کند، و همه ما عضو یک پیکریم.

پرستیژ از آنچه به آن عشق می روزی به وجود می آید

پرستیژ از آنچه که فرزند شما انجام می دهد و دوست دارد حاصل می شود. و به همین دلیل است که یک سلاح برای یک فرد شگفت انگیز و خاص می شود.

این عشق به یک سلاح است که فرزند شما را به جلو سوق می دهد. اگر شما یک قهرمان ملی، قاره، جهان یا المپیک بشوید، هیچ کس به اسلحه شما توجه نمی کند. "قهرمانی" تنها چیزی است که مردم دوست دارند آن را ببینند. برای آنها فرق نمی کند که در این سلاح باشد یا آن یکی.

تنها چیزی که اهمیت دارد این است که شما در اسلحه مورد علاقه خودتان بازی می کنید. یا اینکه شما عاشق شمشیربازی هستید، و در نتیجه به مرور عاشق سلاح انتخابی خود نیز می شوید. گرچه اختلافات زیادی بین این سه سلاح وجود دارد، اما همه آنها جزو شمشیربازی هستند. مهم این است که شما شمشیر در دست می گیرید و قدم روی پیست می گذارید تا با حریف خود روبرو شوید.

همیشه این آرزو را دارم که بتوانم احساس عشق و اشتیاقی که شمشیربازهای ما احساس می کنند را در یک بطری بریزم، و هرگاه نیاز باشد آن را باز کنم و بگذارم والدین جدید شمشیربازهای جدید طعم آن را بچشند. زیرا این حس از تعیین یک سلاح خاص بسیار هیجان انگیزتر است. وقتی یک شمشیرباز عاشق این ورزش شد، این جادو اتفاق خواهد افتاد. او هرگز در مورد پرستیژ فکر نمی کند، بلکه ذهن او تنها درگیر عشق به این ورزش می شود. که به خودی خود تعیین کننده مسیر پیروزی خواهد بود!

افرادی که در هر ورزشی قهرمان می شوند به دلیل **عشق به آن رشته** به صدر می رسند. آنها آن رشته را برای کسب پرستیژ شروع نمی کنند، بلکه این کار را به دلیل عشق به روند قهرمانی می کنند. اگر شما در تعقیب پرستیژ هستید، هرگز نخواهید توانست روزهای سخت تمرین را تحمل کنید. لذا باید مسیر دیگر را انتخاب کنید، که به هر حال هم سرگرم کننده تر و هم فشار کمتری دارد! بنابراین به نتیجه می رسید که نوع اسلحه زیاد مهم نیست.

فاکتورهای تعیین کننده ویژه شمشیربازی

آنچه گفته شد به هیچ وجه بدان معنی نیست که افراد نمی توانند در یک سلاح تخصص داشته باشند. وقتی یک اسلحه را انتخاب می کنید، در واقع در حال انتخاب تخصص خود هستید. و با این تخصص، درک عمیق تری از آن سلاح و کلیه جزئیاتی که در پیرامون آن وجود دارد را به دست می آورید. در شمشیربازی، اختلاف های ظریف بی نهایتی وجود دارد که هر سلاح را با سایر اسلحه های دیگر بسیار متفاوت می کند.

به دلیل نیاز به تخصص در هر سلاح، باشگاه هایی وجود دارند که فقط روی یک سلاح تمرکز می کنند. این کلوب های عالی مکان های خارق العاده ای برای یادگیری شمشیربازی هستند. این گونه مکان ها غالباً شمشیربازهای خود را به بالاترین سطح می رسانند و آنها را به مرزهای قدرتمند قابل دسترس شمشیربازی می رسانند. به عنوان مثال، چند باشگاه موجود در کشور تنها در سلاح سابر موفق بوده اند و این رشته را به بالاترین حد خود رسانده اند، و این باعث شده است که شمشیربازهای ما در المپیک و در سطح جهان مطرح شوند. باشگاه های دیگری نیز در اسلحه ایه تخصص دارند. البته باشگاه هایی نیز وجود دارند که در هر سه سلاح فعالیت دارند.

اگر در منطقه ای زندگی می کنید که یک باشگاه وجود داشته باشد، و آن باشگاه تنها سلاح خاصی را ارائه می دهد، بنابراین ناگزیر هستید آن اسلحه خاص آن باشگاه را انتخاب کنید! آنچه مهم است این است که شما مربیانی دلسوز و متخصصی داشته باشید. نه اینکه در این سلاح یا آن سلاح تخصص داشته باشند. بسیاری از بزرگ ترین شمشیربازهای ما اسلحه خود را به دلیل معلمان شان انتخاب کرده اند.

حتی کشورهایی هم وجود دارند که فقط در یک اسلحه کار می کنند! به عنوان مثال، سوئیس تنها در ایه فعال است. باشگاه های آنها در کل کشور تنها روی ایه متمرکز هستند. شاید به دلیل کوچک بودن این کشور، حساسیت داشتن روی یک سلاح و عدم تقسیم شمشیربازان خود در بقیه اسلحه ها منطقی به نظر می رسد. آنها ایه را به این دلیل انتخاب نکرده اند که از سایر اسلحه ها معتبرتر یا پرستیژ آن بیشتر است، بلکه به این دلیل که آنها می خواستند تمام منابع خود را برای رشد شمشیربازهای بزرگ قرار دهند و انتخاب یک سلاح تنها راهی بوده است که آنها برای انجام این کار می دیدند.

تاریخچه پرستیژ شمشیربازی

تاریخچه شمشیربازی نیز یکی از عواملی است که کمی در این مورد تاثیر داشته است. سه سلاح ما در همه مسابقات شمشیربازی مدرن برگزار می شده و می شود، هرچند که در اولین بازی های المپیک شمشیربازی با چوب (داستانی است که باید در زمان دیگری به آن پرداخت!) نیز وجود داشته است.

سال ها پیش، شمشیربازان زن تنها در اسلحه فلوره می توانستند رقابت کنند. و وقتی از خانمی سؤال می کردید که معتبرترین سلاح شمشیربازی چیست، می گفت فلوره! زیرا این تنها سلاحی بود که می توانست با آن به شمشیربازی بپردازد. و تا سال ۱۹۹۹، بانوان نمی توانستند سایر بازی کنند. در آن زمان از این گونه تقسیم بندی تبعیض احساس می شد، هرچند که چنین حسی درست نبود. اما اکنون همه با هم مساوی هستند و همه در اسلحه های فلوره، سایر و اِپه مشارکت دارند. امروزه بانوان و آقایان در شمشیربازی برابر هستند، و در همه میادین و در همه جا حضور دارند.

در المپیک های گذشته به لطف سیستم چرخشی یکی از مسابقات تیمی یکی از اسلحه ها حذف می شد. با این سیستم در هر بازی المپیک یک سلاح در بخش تیمی (هم در رده آقایان و هم در رده بانوان) کنار گذاشته می شد و این کار بین سه سلاح بصورت چرخشی انجام می شد. این امر باعث ایجاد عدم توازن بین ۳ اسلحه شده بود! اما در بازی های المپیک ۲۰۲۰، هر سه رشته هم در بخش تیمی و هم در انفرادی به میدان خواهند آمد. این باعث می شود که مشارکت برای همه بصورت کاملاً عادلانه انجام شود. هر کسی بدون توجه به اسلحه می تواند شانس یکسانی داشته باشد. و این تغییر هیجان انگیز کاملاً ضروری به نظر می رسد.

همیشه بین اسلحه های مختلف فراز و نشیب هایی وجود دارد، اما در پایان همه ما خودمان را به عنوان شمشیرباز می بینیم. همه ما بخشی از یک ورزش هستیم. و یکی از شگفت انگیز ترین ویژگی های منحصر به فرد شمشیربازی، **رفاقت** بین اعضای یک تیم، بین حریفان و بین همه سلاح ها می باشد.

آخرین پند من این است که هر آنچه دوست دارید، یا هر آنچه والدین برای شما ثبت نام کرده اند، یا هر آنچه بهترین باشگاه شمشیربازی منطقه شما ارائه می دهد را انجام دهید. فکر نکنید که شما باید این سلاح یا آن سلاح را به دلیل پرستیژ آن دوست داشته باشید. این مورد زیاد مهم نیست! بلکه آنچه مهم است **اشتیاق و عشق شما به شمشیربازی** است.

Igor Chirashnya
Academy of Fencing Masters Blog